

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2013. április 7.
Húsvét 2. vasárnapja

Az irgalmas Atya

Húsvét 2. vasárnapján az Isteni Irgalmasságot ünnepeljük, amellyel földi életünkben a szentgyónások alkalomával rendszeresen találkozunk, s amelyre megítéltetésünkkor is számíthatunk majd.

Keresztény hitünk szerint földi életünk utolsó nagy állomása, a halál után minden ember Isten elé áll és számot ad egész életéről. Halálunk, illetve feltámadásunk utáni további sorsunk attól függ, hogy milyen volt az életünk. Ha Isten szándékait és parancsait megvalósítva a jóra törekedtünk és azt valósítottuk meg, a mennyország örök boldogságába jutunk. Ha viszont életünk során elutasítottuk Istent, visszautasítottuk szeretetét és semmibe vettük parancsait, akkor a földön megkezdett Isten nélküli életünk örökké fog tartani a kárhozatban. Hitünk szerint az is bizonyos, hogy ez az ítélet igazságos lesz, azaz mindenki a saját életével, jócselekedeteivel vagy éppen mulasztásaival kiérdemelt jutalomban vagy büntetésben fog részesülni.

Amikor az Egyház időről időre figyelmeztet minket erre a ránk váró és senki számára el nem kerülhető ítéletre, akkor ezt elsősorban nem az elretentés, hanem sokkal inkább a reménykeltés szándékával teszi. Felkelti bennünk a reményt, hogy eljuthatunk a mennyországba és elnyerhetjük az üdvösséget. Reményünk alapja pedig az, hogy nem csak az isteni igazságossággal találkozunk majd, hanem az isteni irgalmasságra is számíthatunk. Igen, bűnös életünk ellenére is számíthatunk a végtelen irgalomra, amely nagyobb a mi vétkeinknél. Az Isteni Irgalmasságról csodálatos tanítást ad nekünk Jézus,

amikor példabeszédekben tanít. Az elveszett bárányról (Lk 15,1-7), az elveszett drachmáról (Lk 15,8-10) és az elveszett (tékozló) fiúról (Lk 15,11-32) szóló példabeszédek mind azt a mondanivalót hordozzák, hogy az isteni irgalmasság utoléri az embert.

Az irgalmas Isten örül a megtérő bűnösnek és azt szeretné, hogy mindenki visszatérjen az atyai házba. Saját küldetéséről szólva Jézus a következőket mondja: „Nem az igazakat jöttem hívni, hanem a bűnösöket” (Lk 5,32).

Amikor találkozunk a bűneinket megbocsátó Istennel és az ő irgalmával, felmerül bennünk a kérdés: Megérdemeljük ezt a nagy irgalmat? Főként akkor, ha újra és újra elkövetjük ugyanazokat a bűnöket és sorozatosan hűtlenné leszünk, megérdemeljük, hogy újból és újból megbocsásson nekünk? Emberileg nézve talán nemmel kell erre válaszolnunk. De nem is emberi érdemünk miatt nyerünk bocsánatot, hanem Isten Fiának érdemeire való tekintettel, azaz Krisztus halálának, engedelmességének és önfeláldozásának köszönhetően. A bűnbocsánat szoros kapcsolatban áll Jézus kereszthalálával. Másként fogalmazva: a bűnbocsánat forrása Jézus kereszthalála.

Irgalom és feltámadás

Az Isteni Irgalmasság mai ünnepén érdemes odafigyelnünk arra, hogy milyen kapcsolat van a feltámadás és az irgalmasság között.

A mennyei Atyának azt a cselekedetét, hogy feltámasztotta Jézust a halálból, úgy is értékelhetjük, mint az Atya irgalmának lehajlását a Fiú, Jézus Krisztus felé. Ha ezt a gondolatot továbbvisszük, akkor a mi feltámadásunk sem lehet más, mint a mennyei Atya irgalmának lehajlása hozzánk. Nem kell tehát félnünk a halál utáni ítélettől, hiszen él bennünk a remény, hogy találkozni fogunk az irgalmas Atyával és a mennyországban örökre vele élhetünk. Az irgalom azokat érinti meg, akik beismerik bűnös voltukat és bocsánatot kérnek Istentől.

Vársz rám

Istenem, irgalmas Atyám, nagy alázattal és bűneim beismerésével indulok feléd.

Tudatában vagyok annak, hogy megbántottalak téged, s csak nálad lehetek irgalomra. Irgalmad a te végtelen szeretetednek a jele. Elhagyom a tékozlás bűnös útját és bátran vissza-indulok hozzád, aki megbocsátó irgalommal vársz rám. Rálépek arra az útra, amely feléd, az irgalomban gazdag Isten felé vezet!

Taníts meg engem arra, hogy mindig meg tudjak bocsátani embertársaimnak, így fejezve ki szeretetemet feléjük!

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

Húsvét 2. vasárnapja

ApCsel 5,12-16
Jel 1,9-13,17-19
Jn 20,19-31

Hétfő, Urunk születésének hírüladása

Iz 7,10-14
Zsid 10,4-10
Lk 1,26-38

Kedd

ApCsel 4,32-37
Jn 3,7-15

Szerda

ApCsel 5,17-26
Jn 3,16-21

Csütörtök

ApCsel 5,27-33
Jn 3,31-36

Péntek

ApCsel 5,34-42
Jn 6,1-15

Szombat

ApCsel 6,1-7
Jn 6,16-21

Húsvét 3. vasárnapja

ApCsel 5,27-32,40-41
Jel 5,11-14
Jn 21,1-19